

Çocuk ve Yunus

Jane MEADOW

Çocuk ve Yunus

Jane MEADOW

Sam sıcak kumların üzerinde kořtu, kırmızı spor ayakkabıları küçük altın toz bulutları kaldırıyordu. Küçük bir yunus baskılı sarı tişörtü deniz esintisinde dalgalanıyordu. Anne ve babası havluları seriyordu, küçük kız kardeři Lily ise çoktan martıları kovalıyordu. Plaj geniş ve aydınlık uzanıyordu, okyanus gökyüzüne kadar pırıl pırıl parlıyordu.

Sam havlusuna yayıldı, ama sonra dalgalarda bir şey gördü. Üç gümüşü şekil yükseğe sıçradı, güneş ışığında gülümsüyorlardı. "Yunuslar!" diye bağırdı, parmağıyla işaret ederek. Babası güneş gözlüğünü yukarı itti ve gülümsedi. "Sıcak suda oynamak için buraya gelirler," dedi. Sam ela gözleri kocaman açılmış halde izledi. Hayatında bu kadar harika bir şey görmemişti.

Bütün sabah Sam yunusları izledi. Yuvarlanıp su sıçratıyorlar, sanki gülüyorlarmış gibi tıklayıp cıvıldıyorlardı. Sam onların çoktan arkadaşı olduğunu hissetti. "Keşke onlarla yüzebilsem," dedi Lily'ye. Lily kıkırdadı ve parmağıyla kuma bir yunus çizdi. Sam o anda bu neşeli hayvanlar için özel bir şey yapmaya karar verdi.

Öğle yemeğinde annesi hasır çantasından sandviçleri çıkardı. Sam kumların üzerinde uçuşan bir plastik ambalaj fark etti. Sonra suyun yakınında bir pipet ve buruşmuş bir bardak gördü. "Bütün bu çöpler nereden geliyor?" diye sordu. Babası kaşlarını çattı. "İnsanlar geride bırakıyor, gelgit de denize taşıyor," dedi. Sam'in gülümsemesi soldu.

Annesi okyanustaki çöplerin yunuslara zarar verebileceğini anlattı. Plastiklere dolanabilir ya da yanlışlıkla onları yiyebilirlerdi. "Bu çok kötü!" dedi Sam. Çilli burnu endişeyle kırıştı. "Yardım edebilir miyiz?" Annesi başını salladı. "Bu plajı temizleyerek başlayabiliriz," dedi. "Ve başkalarından da yardım isteyebiliriz." Sam'ın gözleri bir fikirle parladı.

Sam Lily'yi bulmaya kořtu. Lily hendekli bir kum kalesi yapıyordu. "Lily, yunusları kurtarmamız gerek!" dedi. "Yardım eder misin?" Lily yerinden sıçradı, kırmızı örgüleri zıpladı. "Evet! Ben de çöp toplayabilirim!" diye sevindi. Anne ve babalarına kořtular, onlar çoktan eldivenlerini giyiyorlardı. Babası büyük bir torba rulosu taşıyordu.

Annesi çantasından yedek eldivenler ve torbalar çıkardı. Babası ağır şeyler için büyük bir çuval taşıdı. Lily küçük parçaları toplamak için pembe kovanı kaptı. Sam yeşil kanvas çantasını omzuna astı. "Bütün plajı temizleyelim!" dedi. Çöpün en kötü olduğu su kenarından başladılar. Sam bir şişe aldı ve gurur duydu.

Kısa süre sonra başka aileler de katıldı. Kovalı bir kız, ağılı bir adam ve büyük torbalı iki çocuk hep birlikte yardım etti. "Yunusların temiz suya ihtiyacı var!" dedi Sam onlara. Herkes birlikte çalıştı, gülüşüp sohbet ederek. Babası arka planda sıçrayan yunusların fotoğraflarını çekti. Lily parlak bir deniz kabuğu buldu ve şans getirsin diye cebine koydu.

Öğleden sonraya kadar on torba çöp toplamışlardı. Sam'in yeşil çantası plastik ve kâğıtla doluydu. Kolları yorgundu ama mutluydu. "Kum ne kadar temiz görünüyor!" dedi Lily, çizgili mayosuyla dönerek. Annesi gülümsedi. "Bugün büyük bir fark yarattınız," dedi onlara. Sam pırıl pırıl suya baktı ve gülümsedi.

O akşam Sam balkonda bir defterle oturdu. "Her yerdeki yunuslara yardım etmek istiyorum," dedi. "Nasıl?" diye sordu Lily. "Bir rehber yapacağım," dedi Sam. "Okyanusu temiz tutmak için resimler ve ipuçlarıyla." Lily alkışladı. "Ben yunusları çizebilirim!" dedi. Pastel boyaları ve kâğıtları aldılar ve çalışmaya başladılar.

Sam basit ipuçları yazdı: "Çöpleri çöp kutularına atın. Plaja torba getirin. Asla plastik bırakmayın." Lily her sayfaya gülümseyen bir yunus çizdi. Annesi zor kelimelerde yardım etti, babası otel dükkânında kopyalar bastırdı. Sam kapağı parlak maviye boyadı, üzerinde "Okyanusumuzu Temiz Tutalım!" yazısının üzerinden atlayan bir yunus vardı.

Ertesi gün Sam rehberi plajdaki herkese dağıttı. "Bu yunuslara yardım edecek!" dedi. İnsanlar gülümsedi ve yardım edeceklerine söz verdiler. Küçük bir çocuk, "Okuluma söyleyeceğim!" dedi. Sam gurur duydu. Küçük eylemlerin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Yunuslar uzakta sıçradı, sanki teşekkür ediyorlardı.

Son gün Sam ailesiyle suyun kenarında durdu. Yunuslar yine görüldü, gümüşü sırtları parlıyordu. "Hoşça kalın, arkadaşlar!" diye seslendi Sam. Onları asla unutmayacağını biliyordu. "Plajı temiz tutacağız," diye söz verdi Lily. Annesi Sam'e sarıldı. "Hepimize önemsemeyi gösterdin," dedi. Sam aralıklı dişleriyle gülümsedi.

Eve dönünce Sam rehberini sınıfıyla paylaştı. Öğretmeni onu duvara astı. "Hayvanları önemsemek, onların yuvasını korumakla başlar," dedi Sam herkese. Sınıf arkadaşları sevinçle bağırdı. Bazıları kendi plaj temizliklerini bile planladı. Sam içinde sıcak bir parıltı hissetti. Her küçük şeyin yardımcı olduğunu biliyordu.

Sam sık sık yunusları düşündü. Masasında onların bir fotoğrafını tuttu. Bazen onu hatırlayıp hatırlamadıklarını merak etti. Kendine her zaman çöp toplayacağına ve yaban hayatına yardım edeceğine söz verdi. Yeşil çantası kapının yanında asılıydı, bir sonraki maceraya hazırdı. Onun sayesinde okyanus biraz daha temizdi.

Ve Sam plaja her gittiğinde yunusları aradı. Her zaman oynamaya gelirlerdi, sıçrayıp su saçarak. Sam küçük ellerinin büyük bir fark yarattığını biliyordu. Başka çocukların da katılmasını umuyordu. Sonuçta okyanus herkese aittir ve her canlı temiz, güvenli bir yuvayı hak eder.